

๔๖ เข้าใกล้แม่แล้วป่วย

ตัวลูกเองพอเกิดมาก็ทำเอาคุณแม่ป่วย จนเกือบเอาชีวิตไม่รอด ไม่สามารถให้นมลูกได้ และลูกเองก็ไม่ยอมกินนมแม่ เพราะพอเห็นหน้าแม่ก็จะร้องทुरนทुरาย คุณพ่อจึงต้องเลี้ยงลูกเองด้วยนมผง เลี้ยงมาจนโต แม่ลูกจะโตจนหย่านมแล้ว แต่ก็ยังเข้าใกล้คุณแม่ไม่ได้ เข้าใกล้ทีไรก็จะป่วยออก ๆ แอด ๆ จนอายุ ๙ ขวบ จึงหายจากอาการนี้

ลูกมีกรรมใดมากับคุณแม่ พอลูกเกิด คุณแม่ก็ป่วย และลูกเข้าใกล้ท่านไม่ได้เพราะเข้าใกล้ท่านทีไรจะต้องป่วยออก ๆ แอด ๆ และกรรมใดทำให้ลูกไม่ได้กินนมแม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

พอลูกเกิด แม่ก็ป่วย เข้าใกล้แม่ที่ไร
แล้วจะต้องป่วยออก ๆ แอด ๆ เพราะกรรม
ในอดีต ตัวลูกเองชอบพรากรลูกสัตว์ที่ยังไม่
หย่านมเอาไปให้คนอื่นเลี้ยง เช่น ลูกหมาลูก
แมวที่บ้านเกิดมาใหม่ ๆ ยังไม่ทันหย่านมเลย
ก็เอาไปให้คนอื่นเลี้ยงแล้ว ทำให้มันไม่ได้กิน
นมแม่ และทำให้มันป่วยไม่แข็งแรงเท่าที่ควร

แต่ลูกยังมีบุญเลี้ยงดูบิดามารดาใน
อดีตอุ้มชูไว้ จึงทำให้ไม่ถูกยกให้คนอื่นเขา
เลี้ยง คือ พ่อก็เลี้ยงเอง แต่ก็โดนเพียงแค่นี้
ไม่ได้กินนมแม่ และเข้าใกล้แม่ไม่ได้อยู่ช่วงหนึ่ง
มันเป็นกรรมของลูก ไม่ใช่กรรมของแม่จะ

๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙